

2020 04 29

Tekst bij de videoboodschap

Beste mensen, lieve Exodianen,

De ene dag is de andere niet, dat weten we inmiddels wel. Voor heel mensen in hun isolement lijken de dagen wel heel veel op elkaar; er gebeurt niets bijzonders, er is niets om naar uit te kijken, je zit maar.

Voor andere mensen kunnen de dagen enorm van elkaar verschillen. Koningsdag, de nu al historische Koningsdag was voor iedereen bijzonder, of je nu thuis de tv-reportages van de afgelopen jaren hebt zitten kijken, of dat je toch naar buiten bent geweest – bijzonder was het. Wat wij gedaan hebben?

Video 1 + 2

Als enorme tegenstelling tot de rare feestelijkheden van Koningsdag hadden we de dag daarna een begrafenis van een goede vriend uit Maassluis. We mochten niet bij de kerkdienst aanwezig zijn, maar die was gelukkig via internet goed te volgen. We hebben die in de auto, op weg naar Maassluis, zitten beluisteren. Dat is op zich al iets om nooit te vergeten.

Na de kerkdienst was er gelegenheid tot een zgn. autoléance, een condoléance per auto dus. De staatsiewagen stond bij de ingang van de begraafplaats, de klep open, en de kist stak er half uit. Bloemen erop, familie ernaast. Het regende hevig: de hemel huilde mee bij al dit verdriet. Het zag er ongeveer zo uit.

Toen alle auto's voorbij gereden waren, sommigen gaven bloemen aan de familie, anderen brachten slechts hun condoléances over, had de begrafenis in besloten kring plaats. Heel apart, heel indrukwekkend, om nooit te vergeten. Deze goede vriend niet, maar deze manier van begraven ook niet.

Vorige week viel de Bijblijver in de bus, dat is het informatieblad van de Emmaüskerk. Ik was daar toch wel zeer van onder de indruk. We hebben allemaal wel gehoord dat het coronavirus hard heeft toegeslagen in de Emmaüskerk, maar als je alles op een rijtje ziet staan, is het toch wel erg schrikken. Om te beginnen vijf overlijdensgevallen, gelukkig niet allemaal corona-gerelateerd, maar toch! Dan de ziekenhuispatiënten zonder corona, zes in totaal, en dan maar liefst een hele pagina met corona-patiënten. Er zijn 15 mensen positief getest, en er zijn nog veel meer mensen die duidelijke corona-verschijnselen hebben of hebben gehad.

Ds. Lingen spreekt over een trauma, ook gelet op alle publiciteit, en hij zegt, dat deze periode voor heel de gemeente een periode is van verwerken en bijkomen.

We wensen hen daarbij alle kracht en zegen toe, en we nemen hen mee in onze gebeden.

Tenslotte

Het coronavirus kan van alles kapot maken, maar niet het feit dat je in Gods beeld en gelijkenis bent geschapen. De ziekte moet in veel gevallen in grote eenzaamheid geleden worden, maar die krijgt de band tussen jou en je Schepper nooit kapot. Voor patiënten, voor hun familie, voor de gezonde of licht besmette mensen, voor ons allemaal geldt, dat Hij ons nooit uit zijn handen zal laten vallen, niet in de ziekte, niet in de dood, niet in de rouw en niet in het gemis. Altijd mogen we bouwen op de overtuiging, dat Hij ons heeft gemaakt, en dat we in tijd en eeuwigheid aan Hem toebehoren.

Dan komt er niet altijd genezing komt, en dan kan er groot verdriet en gemis ontstaan, zeker. Maar dat maakt ons niet minder tot schepselen die uit zijn hand zijn voortgekomen, en door die hand gedragen worden. Kan God het virus uitroeien? Geen idee. Mogen we vertrouwen op de gedachte dat Hij nooit laat varen het werk van zijn handen? We belijden dat niet voor niets iedere zondag opnieuw. En daarom herhaal ik het ook maar in deze videoboodschappen: Hij is onze God, Hem behoren wij toe.